Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (втори състав)

12 март 2025 година*

„Промишлен дизайн на Общността — Производство за обявяване на недействителност — Регистриран промишлен дизайн на Общността, представляващ LED електрическа крушка — Невземане предвид на оповестяването на по-ранен промишлен дизайн — Член 7, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 6/2002 — Условия — Тежест на доказване“

По дело T-66/24,

Lidl Vertriebs GmbH & Co. KG, установено в Анцинг (Германия), представлявано от T. Dolde, C. Zimmer и M. Hawkins, адвокати,

жалбоподател,

срещу

Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), представлявана от D. Gája,

ответник,

като другата страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд, е

Liquidleds Lighting Corp., установено в Тайпе (Тайван), представлявано от S. Beckmann, адвокат,

ОБЩИЯТ СЪД (втори състав),

състоящ се от: A. Marcoulli (докладчик), председател, W. Valasidis и L. Spangsberg Grønfeldt, съдии,

секретар: P. Núñez Ruiz, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

предвид изложеното в съдебното заседание от 21 ноември 2024 г.,

постанови настоящото

* Език на производството: английски.

Решение

1 С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят, Lidl Vertriebs GmbH & Co. KG, иска отмяна на решението на трети апелативен състав на Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) от 27 ноември 2023 г. (преписка R 2336/2022-3) (наричано по-нататък „обжалваното решение“).

Обстоятелствата по спора

2 На 25 март 2021 г. жалбоподателят подава в EUIPO искане за обявяване на недействителност на промишления дизайн на Общността, който е регистриран вследствие на заявка, подадена на 12 януари 2017 г. от встъпилата страна Liquidleds Lighting Corp., и е представен в следното изображение:

3 Продуктът, за който промишленият дизайн, посочен в точка 2 по-горе, чиято недействителност се иска, е предназначен да се прилага, спада към клас 26.04 по смисъла на изменената Локарнска спогодба от 8 октомври 1968 г., учредяваща Международна класификация на промишлените дизайни, и съответства на следното описание: „LED електрически крушки (електрически крушки с диоди, излъчващи светлина)“.

4 В подкрепа на искането за обявяване на недействителност е посочено основанието по член 25, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета от 12 декември 2001 година относно промишления дизайн на Общността (ОВ L 3, 2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 33, стр. 70) във връзка с член 4, параграф 1 и членове 5 и 6 от същия регламент.

5 Искането за обявяване на недействителност се основава на по-ранния промишлен дизайн D1 и на по-ранния промишлен дизайн D2.

6 На 23 септември 2022 г. отделът по отмяна отхвърля искането за обявяване на недействителност.

7 На 28 ноември 2022 г. жалбоподателят подава жалба до EUIPO срещу решението на отдела по отмяна.

8 С обжалваното решение апелативният състав отхвърля жалбата. Той приема, от една страна, че оповестяването на по-ранния промишлен дизайн D1 попада в приложното поле на изключението, предвидено в член 7, параграф 2 от Регламент № 6/2002, и от друга страна, че жалбоподателят не е доказал оповестяването на по-ранния промишлен дизайн D2.

Искания на страните

9 Жалбоподателят моли Общия съд:

– да отмени обжалваното решение,

– да осъди EUIPO и встъпилата страна да заплатят съдебните разноски.

10 EUIPO моли Общия съд:

– да отхвърли жалбата,

– да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски, в случай че се проведе съдебно заседание.

11 Встъпилата страна моли Общия съд:

– да отхвърли жалбата,

– да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

12 Жалбоподателят излага само едно основание — нарушение на член 6, параграф 1, буква б) във връзка с член 7, параграф 2 от Регламент № 6/2002. Това основание се състои по същество от три части, изведени, първата, от неправилно разпределение на тежестта на доказване, втората, от неправилна проверка на доказателствата и третата, от неправилно прилагане на член 7, параграф 2 от посочения регламент.

13 В самото начало следва да се отбележи, че както е видно от обхвата на единственото основание и от съдържанието на жалбата в нейната цялост и както жалбоподателят потвърждава в съдебното заседание, той оспорва обжалваното решение само що се отнася до преценките на апелативния състав относно по-ранния промишлен дизайн D1, чието оповестяване не е било взето предвид в приложение на член 7, параграф 2 от Регламент № 6/2002 във връзка с член 6 от същия регламент. За сметка на това жалбоподателят не оспорва преценките на апелативния състав относно липсата на оповестяване на по-ранния промишлен дизайн D2. Следователно предметът на настоящата жалба се свежда до отмяна на обжалваното решение в частта, в която се отхвърля жалбата на жалбоподателя относно искането му за обявяване на недействителност, основано на по-ранния промишлен дизайн D1.

Предварителни бележки по релевантната правна уредба

14 По силата на член 25, параграф 1, буква б) от Регламент № 6/2002 промишлен дизайн на Общността може да бъде обявен за недействителен, ако не отговаря на условията, определени в членове 4—9 от посочения регламент, и по-специално на условията за новост и за оригиналност, предвидени съответно в членове 5 и 6 от този регламент.

15 Съгласно член 5, параграф 1, буква б) от Регламент № 6/2002 регистриран промишлен дизайн се счита за нов, ако липсва идентичен промишлен дизайн, който е общодостъпен преди датата на подаване на заявката за регистрация на промишления дизайн, за който се иска закрила, или, ако се претендира приоритет, преди датата на приоритета.

16 Съгласно член 6, параграф 1, буква б) от Регламент № 6/2002 регистрираният промишлен дизайн на Общността се счита за оригинален, ако общото впечатление, което създава у информирания потребител, се различава от това, което създава у такъв потребител всеки друг промишлен дизайн, който е разгласен публично преди датата на подаване на заявка за регистрация или, ако се претендира приоритет, преди датата на приоритета.

17 В член 7, параграф 1 от Регламент № 6/2002 се посочва, че един промишлен дизайн се счита за общодостъпен, ако е публикуван, след регистрация или по друг начин, или изложен, използван в търговията или оповестен по друг начин преди датата на подаване на заявка за регистрация или, ако се претендира приоритет, преди датата на приоритета, освен ако няма разумен начин, по който тези събития да са станали известни в редовната бизнес практика на специализираните среди от съответния промишлен сектор, действащи в рамките на Европейския съюз. Промишленият дизайн не се счита за общодостъпен обаче, ако е оповестен само пред трета страна при изрични или мълчаливи условия за поверителност.

18 В съображение 20 от Регламент № 6/2002 обаче се уточнява, че е необходимо също така да се даде възможност на автора или на неговия правоприемник да изпита продуктите, включващи промишления дизайн на пазара, преди да реши дали закрилата, предлагана чрез регистрацията в Съюза, е желателна. За тази цел е необходимо да се предвиди дали разпространението на определен промишлен дизайн от автора му или неговия правоприемник не би попречило на оценката за новост или оригиналност на въпросния промишлен дизайн.

19 Така член 7, параграф 2 от Регламент № 6/2002 предвижда следното:

„За целите на прилагането на членове 5 и 6, не се счита за оповестяване случая[т], когато промишленият дизайн, за който се иска закрила като регистриран промишлен дизайн на Общността, е станал общодостъпен:

а) от автора си или неговия правоприемник или от трето лице на основание на предоставена информация или осъществени от автора или неговия правоприемник действия; и то

б) в дванайсетмесечния период, преди датата на подаване на заявка за регистрация или датата на приоритета, ако се претендира приоритет“.

20 Именно в светлината на това припомняне на релевантната правна уредба следва да се разгледат трите части на единственото основание, посочено от жалбоподателя, като се започне с третата част.

По третата част от единственото основание, изведена от неправилно прилагане на член 7, параграф 2 от Регламент № 6/2002

21 Жалбоподателят твърди, че апелативният състав е тълкувал неправилно член 7, параграф 2 от Регламент № 6/2002, като е приел, че не се изисква никаква идентичност между оспорвания промишлен дизайн и оповестения промишлен дизайн. Макар апелативният състав правилно да бил посочил, че разглежданата разпоредба се прилага и за проверката на оригиналността, тази разпоредба не можела обаче да се разпростре върху случаите, при които първоначално оповестеният промишлен дизайн се различава от регистрирания впоследствие промишлен дизайн. Според жалбоподателя посочената разпоредба изисква идентичност между първоначално оповестения промишлен дизайн и регистрирания впоследствие промишлен дизайн, като в противен случай предвиденото в нея изключение не можело да се приложи. Тъй като в настоящия случай първоначално оповестеният промишлен дизайн се различавал от оспорвания промишлен дизайн, но създавал същото общо впечатление като него, посочената разпоредба не можела да се приложи.

22 EUIPO и встъпилата страна оспорват доводите на жалбоподателя.

23 Най-напред следва да се отбележи, че както следва от точка 19 по-горе, член 7, параграф 2 от Регламент № 6/2002 посочва най-напред, че „[з]а целите на членове 5 и 6 [от посочения регламент], не се счита за оповестяване случая[т], когато“ са изпълнени предвидените в него условия. По-нататък той уточнява, че става въпрос за случая, когато „промишленият дизайн, за който се иска закрила като регистриран промишлен дизайн на Общността, е станал общодостъпен“. Накрая той посочва, че оповестяването трябва да се извърши „от автора […] или неговия правоприемник“ (член 7, параграф 2, буква а) от Регламент № 6/2002) и „в дванайсетмесечния период, преди датата на подаване на заявка за регистрация“ (член 7, параграф 2, буква б) от същия регламент) (наричан по-нататък „гратисният период“).

24 Следователно от член 7, параграф 2 от Регламент № 6/2002 е видно, че предвиденото в него изключение относно оповестяването се прилага както във връзка с условието за закрила, предвидено в член 5 от посочения регламент, свързано с „новостта“ на промишлен дизайн, така и във връзка с условието за закрила, предвидено в член 6 от този регламент, свързано с „оригиналността“ на промишлен дизайн.

25 Що се отнася до посочените условия за закрила, следва да се припомни, че по смисъла на членове 5 и 6 от Регламент № 6/2002, от една страна, новостта на даден промишлен дизайн предполага, че липсва идентичен промишлен дизайн, който да е общодостъпен, и от друга страна, оригиналността на промишления дизайн предполага, че общото впечатление, което той създава у информирания потребител, се различава от това, което създава всеки друг промишлен дизайн, който е разгласен публично.

26 Така, ако липсата на новост по смисъла на член 5 от Регламент № 6/2002 означава, че идентичен промишлен дизайн е общодостъпен, липсата на оригиналност по смисъла на член 6 от същия регламент означава, че промишлен дизайн, който създава също общо впечатление у информирания потребител, е разгласен публично.

27 Така от членове 5 и 6 от Регламент № 6/2002 във връзка с член 7, параграф 2 от същия регламент следва, че ако са изпълнени предвидените в последната разпоредба условия, не се взема предвид оповестяването на идентичен промишлен дизайн (за целите на прилагането на член 5 от посочения регламент) или на промишлен дизайн, създаващ същото общо впечатление (за целите на прилагането на член 6 от този регламент).

28 Следователно за прилагането на член 7, параграф 2 от Регламент № 6/2002 във връзка с член 6 от същия регламент е присъщо, че оповестяването, което може да не се вземе предвид при разглеждането на оригиналността, се отнася до по-ранен промишлен дизайн, който създава същото общо впечатление като оспорения промишлен дизайн. Всъщност само когато разглежданото изключение се прилага във връзка с член 5 от посочения регламент при разглеждането на новостта, оповестяването, което може да не се вземе предвид, се отнася до по-ранен промишлен дизайн, идентичен на оспорения промишлен дизайн.

29 Освен това липсата на оригиналност може да произтича конкретно и от оповестяването на идентичен по-ранен промишлен дизайн, тъй като такъв промишлен дизайн не би могъл да създаде различно общо впечатление. Всъщност изпълнението на условието за оригиналност изисква в по-голяма степен оспореният промишлен дизайн да се разграничава от всеки по-ранен промишлен дизайн, отколкото изпълнението на условието за новост, така че промишлен дизайн, който не е нов, на още по-силно основание не може да бъде оригинален (вж. решение от 27 април 2022 г., Group Nivelles/EUIPO — Easy Sanitary Solutions (Отходен душ канал), T-327/20, EU:T:2022:263, т. 170 и цитираната съдебна практика). Така, макар липсата на новост да се оказва определяща за липсата на оригиналност (решение от 27 април 2022 г., Отходен душ канал, T-327/20, EU:T:2022:263, т. 171), това не променя факта, че само по себе си условието за оригиналност не изисква липсата на оповестяване на идентичен по-ранен промишлен дизайн, а на по-ранен промишлен дизайн, създаващ същото общо впечатление.

30 Следователно член 7, параграф 2 от Регламент № 6/2002 във връзка с член 6 от същия регламент се отнася до невземането предвид на оповестяването на по-ранен промишлен дизайн, създаващ същото общо впечатление като оспорения промишлен дизайн.

31 Впрочем, противно на поддържаното от жалбоподателя, когато се отнася до положение, при което „промишлен дизайн, за който се иска закрила като регистриран промишлен дизайн на Общността, е станал общодостъпен“, разглежданата разпоредба не може да се тълкува в смисъл, че общодостъпният промишлен дизайн (чието оповестяване може да не бъде взето предвид, ако са изпълнени двете условия, предвидени в посочената разпоредба) трябва да бъде „идентичен“ на оспорения промишлен дизайн или да бъде „същият“ промишлен дизайн като оспорвания, без да се отчитат по-широкият ѝ текст, контекст и цел.

32 Всъщност следва да се припомни, че при тълкуването на понятие от правото на Съюза трябва да се вземе предвид не само текстът на разпоредбата, съдържаща това понятие, но и контекстът, в който тя се вписва, както и целите, преследвани с правната уредба, от която тя е част (решение от 24 ноември 2011 г., Circul Globus București, C-283/10, EU:C:2011:772, т. 32).

33 Ето защо следва да се отбележи, че в текста на член 7, параграф 2 от Регламент № 6/2002 не се използва думата „идентичен“, нито се посочва понятието „идентичност“, както и че изразът „същия промишлен дизайн“ също не се съдържа в него. Ако обаче законодателят

на Съюза е възнамерявал да ограничи приложението на разглежданото изключение до оповестяването на „идентичен“ промишлен дизайн или на „същия“ промишлен дизайн, той е щял да посочи това изрично, както е направил в друг контекст, в член 41, параграф 1 от същия регламент, като се позове на „същия […] промишлен дизайн“.

34 За сметка на това, като се позовава по-общо на оповестяването на регистриран промишлен дизайн, законодателят на Съюза, изглежда, само установява несъмнено тясна връзка между регистриран промишлен дизайн и промишлен дизайн, станал общодостъпен преди това от лицата, посочени в член 7, параграф 2, буква а) от посочения регламент, през гратисния период, посочен в член 7, параграф 2, буква б) от същия регламент. Сам по себе си обаче текстът на член 7, параграф 2 от Регламент № 6/2002 не позволява да се изключи, че такава връзка може действително да съществува както, когато тези промишлени дизайни са идентични, така и когато те създават същото общо впечатление, като се имат предвид и контекстът, в който се вписва разглежданата разпоредба, и по-общо нейната цел.

35 Що се отнася, от една страна, до контекста, в който се вписва разглежданата разпоредба, достатъчно е да се припомни, че както бе отбелязано в точки 24—28 по-горе, член 7, параграф 2 от Регламент № 6/2002, както впрочем и член 7, параграф 1 от посочения регламент, се позовава както на член 5, така и на член 6 от същия регламент и следователно както на проверката на новостта, така и на проверката на оригиналността на оспорения промишлен дизайн. Същото се отнася и за съображение 20 от Регламент № 6/2002, чийто обхват бе припомнен в точка 18 по-горе. За целите на проверката на оригиналността на оспорения промишлен дизайн обаче оповестяването, което може да не бъде взето предвид съгласно член 7, параграф 2 от посочения регламент, се отнася до промишлен дизайн, който създава същото общо впечатление като оспорения промишлен дизайн.

36 Що се отнася, от друга страна, до неговата цел, предвиденото в член 7, параграф 2 от Регламент № 6/2002 изключение има за цел да защити интересите на автора и на неговия правоприемник (решение от 26 април 2023 г., Activa Grillküche/EUIPO — Targa (Уред за печене на скара), T-757/21, EU:T:2023:216, т. 28). Всъщност целта на член 7, параграф 2 от Регламент № 6/2002 е да се предложи на автора или на неговия правоприемник възможността да представи промишлен дизайн на пазара за период от дванадесет месеца, преди да пристъпи към подаване на заявката за регистрация. Така през този период авторът или неговият правоприемник може да има увереност в търговския успех на даден промишлен дизайн, преди да направи разходите по регистрацията, без да се опасява, че направеното във връзка с това оповестяване може да се използва успешно в производство по обявяване на недействителност, образувано след евентуалната регистрация на съответния промишлен дизайн (решение от 14 юни 2011 г., Sphere Time/СХВП — Punch (Прикрепен към каишка часовник), T-68/10, EU:T:2011:269, т. 24 и 25).

37 Освен това следва да се припомни, че съгласно съображение 7 от Регламент № 6/2002 системата за закрила на промишления дизайн на Общността има за цел да даде предимство на иновацията и развитието на новите продукти, и инвестирането в тяхното производство.

38 Преследването на целите, припомнени в точки 18, 36 и 37 по-горе, обаче би било застрашено, ако след изпитване на промишлен дизайн на пазара авторът или неговият правоприемник, който желае да се ползва от гратисния период, във всички случаи е длъжен да поиска регистрация на промишления дизайн, така както е бил първоначално

изпитан на пазара, без да може да вземе предвид конкретните резултати от този тест, за да внесе в посочения промишлен дизайн евентуалните корекции, необходими за осигуряване на неговия търговски успех, и следователно, без да може да иска регистрация на промишлен дизайн, който, без да е идентичен, би създал същото общо впечатление като първоначално изпитания на пазара.

39 Всъщност защитаваното от жалбоподателя тълкуване би означавало, че като регистрира промишлен дизайн, който не е идентичен с тествания на пазара промишлен дизайн, авторът или неговият правоприемник рискува в производство за обявяване на недействителност да му бъде противопоставено оповестяването, направено от самия него през гратисния период, на този по-ранен промишлен дизайн.

40 Така подобно тълкуване би било в противоречие с целта на член 7, параграф 2 от Регламент № 6/2002 и по-общо — със системата за закрила на промишлените дизайни на Общността, която има за цел да се позволи на автора да изпробва промишлен дизайн на пазара, и да се даде предимство на иновацията и развитието на тези продукти.

41 От всичко изложено по-горе следва, че противно на твърденията на жалбоподателя, прилагането на член 7, параграф 2 от Регламент № 6/2002 във връзка с член 6 от същия регламент не изисква по-ранният промишлен дизайн, чието оповестяване може да не бъде взето предвид, да е идентичен с оспорвания промишлен дизайн.

42 Следователно третата част от единственото основание следва да се отхвърли.

По първата част от единственото основание, изведена от неправилно разпределение на тежестта на доказване

43 Жалбоподателят твърди, че именно страната, която се позовава на изключението, предвидено в член 7, параграф 2 от Регламент № 6/2002, трябва да докаже, че то се прилага и че условията за него са изпълнени. В настоящия случай обаче апелативният състав прехвърлил цялата тежест на доказване върху жалбоподателя. След като встъпилата страна не изпълнила задължението си за доказване, жалбоподателят не бил длъжен да опровергае прилагането на посочената разпоредба.

44 EUIPO и встъпилата страна оспорват доводите на жалбоподателя.

45 В самото начало следва да се припомни, че когато лицето, което иска обявяване на недействителност, изтъква основанието за недействителност по член 25, параграф 1, буква б) от Регламент № 6/2002, то е този, който трябва да докаже, че оспореният промишлен дизайн не отговаря на условията, определени в членове 4—9 от този регламент (решение от 21 септември 2017 г., Easy Sanitary Solutions и EUIPO/Group Nivelles, C-361/15 P и C-405/15 P, EU:C:2017:720, т. 60).

46 По-специално, изтъкнатите доказателства трябва надлежно да могат да установят, че по-ранният промишлен дизайн действително е станал общодостъпен преди датата на подаване на заявката за регистрация на оспорения промишлен дизайн (решение от 21 юни 2018 г., Haverkamp IP/EUIPO) — Sissel (Повърхностен мотив на каменист плаж), T-228/16, непубликувано, EU:T:2018:369, т. 27).

47 За сметка на това, за да бъде приложим член 7, параграф 2 от Регламент № 6/2002 в рамките на производство по обявяване на недействителност, посоченият в искането за обявяване на недействителност притежател на промишления дизайн трябва да докаже, че или е автор на промишления дизайн, който е посочен, за да се обоснове искането, или е правоприемник на този автор (решение от 14 юни 2011 г., Прикрепен към каишка часовник, T-68/10, EU:T:2011:269, т. 26), че този промишлен дизайн е станал общодостъпен от самия него или от трето лице на основание на предоставена информация или осъществени от него действия и че това оповестяване е станало през гратисния период.

48 Най-напред, в точки 32 и 33 от обжалваното решение апелативният състав посочва, че доказателствата, представени от жалбоподателя в подкрепа на искането му за обявяване на недействителност, доказват оповестяването на по-ранния промишлен дизайн D1 — оповестяване, което впрочем встъпилата страна не оспорва.

49 По-нататък, в точка 34 от обжалваното решение апелативният състав уточнява, че встъпилата страна все пак е изтъкнала, че трябва да се приложи изключението, предвидено в член 7, параграф 2 от Регламент № 6/2002. В това отношение в точка 36 от обжалваното решение апелативният състав посочва, че страната, която се позовава на прилагането на посоченото изключение, трябва да представи релевантните доказателства. В точка 37 от обжалваното решение апелативният състав добавя, че ако лицето, което иска обявяване на недействителност, желае да опровергае прилагането на тази разпоредба, то трябва да представи доказателства в подкрепа на това.

50 Накрая, въз основа на тези предпоставки, в точки 38—42 и 44—49 от обжалваното решение апелативният състав разглежда както доказателствата, представени от встъпилата страна в подкрепа на прилагането на изключението, предвидено в член 7, параграф 2 от Регламент № 6/2002, така и становището, представено от жалбоподателя, за да опровергае прилагането на това изключение. Така в точки 43 и 50 от обжалваното решение апелативният състав заключава, от една страна, че изключението, на което се позовава встъпилата страна, е приложимо в настоящия случай и от друга страна, че жалбоподателят не е представил никакво доказателство, което да може да постави под въпрос този извод.

51 На първо място, следва да се отбележи, че съгласно съдебната практика, припомнена в точки 45—47 по-горе, жалбоподателят трябва най-напред да докаже, че оспореният промишлен дизайн не отговаря на условията за закрила, и по-специално преди това, че по-ранният промишлен дизайн е станал общодостъпен. Следователно във връзка с оповестяването на по-ранния промишлен дизайн встъпилата страна трябва евентуално да се позове на изключението, предвидено в член 7, параграф 2 от Регламент № 6/2002, и да докаже, че са изпълнени условията за прилагането му.

52 Както обаче следва от точки 48—50 по-горе, именно в съответствие с тези принципи, след като констатира, че по-ранният промишлен дизайн D1 е станал общодостъпен, което не се оспорва от встъпилата страна, апелативният състав разглежда приложимостта на изключението, предвидено в член 7, параграф 2 от Регламент № 6/2002, на което се позовава встъпилата страна, с оглед на представените от нея доказателства.

53 На второ място, както следва от обжалваното решение и от точки 49 и 50 по-горе, апелативният състав е разгледал и становището, представено от жалбоподателя, за да опровергае прилагането на посоченото изключение.

54 Разглеждайки обаче становището, представено за тази цел от жалбоподателя, и евентуалните доказателства, представени от него в подкрепа на становището му, апелативният състав не е прехвърлил тежестта на доказване върху жалбоподателя, а е приложил общия принцип за гарантиране на правото на защита, и по-специално член 62 от Регламент № 6/2002, който представлява специфично приложение на този принцип. Всъщност второто изречение от тази разпоредба предвижда, че решенията на EUIPO се основават само на мотивите или доказателствата, по които страните са имали възможност да представят становища (вж. по аналогия решение от 21 април 2021 г., Hasbro/EUIPO — Kreativni Dogadaji (MONOPOLY), T-663/19, EU:T:2021:211, т. 119). Впрочем трябва да се констатира, че пред Общия съд жалбоподателят не се е позовал на нарушение нито на посочения принцип, нито на посочената разпоредба.

55 Освен това, противно на твърденията на жалбоподателя, възможността му да представи надлежно становище, не зависи от условието обясненията и доказателствата, представени от встъпилата страна, за да се обоснове прилагането на член 7, параграф 2 от Регламент № 6/2002, да отговарят на определено ниво на достоверност и последователност. Напротив, именно чрез становището си жалбоподателят има възможност да представи на вниманието на инстанциите на EUIPO причините, поради които според него посочените обяснения и доказателства на встъпилата страна не са нито достоверни, нито последователни. Следователно твърдяното обстоятелство, че според него обясненията и доказателствата на встъпилата страна не са особено достоверни и са непоследователни, не му е попречило да представи надлежно становището си, нито е довело до обръщане на тежестта на доказване в негов ущърб.

56 Наистина в точка 37 от обжалваното решение апелативният състав, изглежда, е предположил, че страната, която възнамерява да опровергае прилагането на изключението, предвидено в член 7, параграф 2 от Регламент № 6/2002, трябва да представи доказателства в подкрепа на това. Това указване обаче, макар, за съжаление, да не е ясно, не може да се разбира в смисъл, че изисква такава страна, както в случая — жалбоподателят, задължително да представи доказателства в подкрепа на становището си, тъй като същата може евентуално само да изрази становище по обясненията и доказателствата, представени от страната, която се позовава на прилагането на посоченото изключение.

57 При всички положения, следва да се припомни, че в настоящия случай апелативният състав е разгледал както обясненията и доказателствата, представени от встъпилата страна, за да обоснове прилагането на член 7, параграф 2 от Регламент № 6/2002, така и становището, представено от жалбоподателя, за да опровергае прилагането му.

58 От гореизложеното следва, че противно на твърденията на жалбоподателя, апелативният състав не е допуснал грешка при прилагане на правото при разпределянето на тежестта на доказване, нито е прехвърлил неправомерно тази тежест върху жалбоподателя.

59 Следователно първата част от единственото основание трябва да се отхвърли.

По втората част от единственото основание, изведена от неправилна проверка на доказателствата

60 Жалбоподателят изтъква, че апелативният състав е допуснал грешка, като се е основал на представените от встъпилата страна доказателства, които били непоследователни. Първо, промишленият дизайн, за който се твърди, че е станал общодостъпен на търговското изложение през март 2016 г. (посочено в приложение R8 в производството пред EUIPO), и оспореният промишлен дизайн не били идентични, тъй като между тях имало няколко разлики относно горната част на нажежаемата жичка, броя на примките, височината на стъкленото стебло и положението на края на нажежаемата жичка. Второ, показанията на свидетеля (представени в приложение R10 в производството пред EUIPO) съдържали погрешна информация, понеже изображението на електрическата крушка, съдържащо се в приложение 1 към тях, не било идентично с оспорения промишлен дизайн, тъй като имало очевидни разлики относно плочката с примките, траекторията на нажежаемата жичка, крайното положение на нажежаемата жичка и общата височина на примките. Трето, по-ранният промишлен дизайн D1 и оспореният промишлен дизайн не били идентични. От една страна, стъклените стебла били с различна дължина, а положението и траекторията на горната част на примката били различни. От друга страна, разликите във формата на нажежаемата жичка не можели да се обяснят с факта, че електрическите крушки ще светят и светлината ще предизвика отражения върху стъклото. Накрая, според жалбоподателя, след като от доказателствата било видно, че съществуват четири различни електрически крушки със спираловидна нажежаема жичка (тези, изобразени в оспорения промишлен дизайн, в по-ранния промишлен дизайн D1, в приложение R8 и в приложение R10), апелативният състав трябвало да заключи, че доказателствата са непоследователни и неубедителни.

61 EUIPO и встъпилата страна оспорват доводите на жалбоподателя.

62 В самото начало следва да се отбележи, че следователно жалбоподателят поддържа по същество, от една страна, че по-ранният промишлен дизайн D1 и оспореният промишлен дизайн не са идентични, и от друга страна, че електрическите крушки, съдържащи се в приложения R8 и R10, са различни от електрическата крушка, изобразена в оспорения промишлен дизайн.

63 На първо място, следва да се отбележи, че доводът на жалбоподателя относно липсата на идентичност между оспорвания промишлен дизайн и по-ранния промишлен дизайн D1 е в явно противоречие със съдържанието на искането за обявяване на недействителност, направено от самия жалбоподател пред EUIPO, в рамките на което той твърди, че посочените промишлени дизайни са идентични. Запитан в това отношение в съдебното заседание, жалбоподателят обяснява, че според него тези промишлени дизайни са идентични единствено по смисъла на член 5 от Регламент № 6/2002. Достатъчно е обаче да се отбележи, че преценката на идентичността на двата промишлени дизайна не може да варира в зависимост от взетите предвид разпоредби от посочения регламент, а именно, от една страна, член 5 от посочения регламент и от друга страна, член 7, параграф 2 от този регламент във връзка с член 6 от същия регламент.

64 Впрочем следва да се отбележи, че доводите на жалбоподателя почиват на погрешна предпоставка.

65 Всъщност, както следва от анализа на третата част от единственото основание, извършен в точки 23—41 по-горе, прилагането на член 7, параграф 2 от Регламент № 6/2002 във връзка с член 6 от същия регламент не изисква по-ранният промишлен дизайн (чието оповестяване може да не бъде взето предвид) да е идентичен с оспорения промишлен дизайн. Напротив, от посочените разпоредби следва, че те се отнасят и до оповестяването на по-ранен промишлен дизайн, който създава същото общо впечатление като оспорения промишлен дизайн.

66 Освен това при всички положения, доколкото доводите на жалбоподателя имат за цел да поддържат, че конфликтните промишлени дизайни, макар да създават едно и също общо впечатление, разкриват различия, които не позволяват да се приеме, че са идентични, те трябва да се отхвърлят като неотносими, що се отнася до прилагането на член 7, параграф 2 от Регламент № 6/2002.

67 Всъщност от съдебната практика следва, че въпросът, свързан с оповестяването на по-ранен промишлен дизайн, е не само съществен, но и предварителен въпрос, чието разрешаване е необходимо за целите на правилното прилагане на членове 5 и 6 от Регламент № 6/2002 (решение от 23 октомври 2018 г., Mamas and Papas/EUIPO) — Wall-Budden (Обиколник за детско легло), T-672/17, непубликувано, EU:T:2018:707, т. 30). Така съгласно членове 5 и 6 от Регламент № 6/2002 трябва да се сравнява един промишлен дизайн с друг, за да се констатира, че първият е нов и оригинален, само ако вторият е станал общодостъпен (решение от 21 септември 2017 г., Easy Sanitary Solutions и EUIPO/Group Nivelles, C-361/15 P и C-405/15 P, EU:C:2017:720, т. 127) и само ако вземането предвид на това оповестяване не е изключено на основание член 7, параграф 2 от същия регламент.

68 Така доводите на жалбоподателя относно сравнението на оспорения промишлен дизайн с по-ранния промишлен дизайн D1 в никакъв случай не могат да поставят под въпрос преценката на апелативния състав, че оповестяването на по-ранния промишлен дизайн D1 е осъществено от трето лице на основание на предоставена информация или на осъществени от автора действия, и то през гратисния период, в съответствие с член 7, параграф 2, букви а) и б) от Регламент № 6/2002. Всъщност подобни преценки на апелативния състав относно условията за прилагане на тази разпоредба се отнасят до контекста на оповестяването на по-ранния промишлен дизайн D1 и не са свързани с въпроса дали конфликтните промишлени дизайни са идентични, или създават едно и също общо впечатление по смисъла на членове 5 и 6 от същия регламент.

69 На второ място, доводите на жалбоподателя, че доказателствата, представени от встъпилата страна пред EUIPO в приложения R8 и R10, били непоследователни, тъй като представяли електрически крушки, които са различни от електрическата крушка, изобразена в оспорвания промишлен дизайн, също трябва да се отхвърлят като неотносими, що се отнася до прилагането на член 7, параграф 2 от Регламент № 6/2002. Всъщност проверката на апелативния състав в това отношение няма за цел да се определи дали доказателствата, представени от встъпилата страна пред EUIPO, представят идентични промишлени дизайни, или създаващи същото общо впечатление като оспорения промишлен дизайн, а по-скоро дали тези доказателства доказват, че по-ранният промишлен дизайн е станал общодостъпен при спазване на предвидените в посочената разпоредба условия.

70 Така в настоящия случай въз основа на анализа на представените от встъпилата страна доказателства апелативният състав заключава в точки 42 и 43 от обжалваното решение, че тези доказателства доказват, че по-ранният промишлен дизайн D1 е станал общодостъпен от трето предприятие на основание на информация, предоставена от встъпилата страна, и че следователно оповестяването на по-ранния промишлен дизайн D1 не трябва да се взема предвид, тъй като е приложимо предвиденото в член 7, параграф 2 от Регламент № 6/2002 изключение.

71 Наистина в точка 47 от обжалваното решение в отговор на довод на жалбоподателя апелативният състав посочва, че от приложение R8 следва, че „представеният на търговското изложение в Германия промишлен дизайн създава същото общо впечатление като оспорения [промишлен дизайн]“. Налага се обаче изводът, че апелативният състав изобщо не е бил длъжен да извърши такава преценка, която впрочем не е имала отражение върху проверката дали са изпълнени условията, предвидени в член 7, параграф 2, букви а) и б) от Регламент № 6/2002. Всъщност доказателствата, които встъпилата страна представя пред EUIPO, за да обоснове прилагането на посочената разпоредба, не се отнасят до оспорвания промишлен дизайн, а до контекста на оповестяването на по-ранния промишлен дизайн D1.

72 Така, противно на неясното или недоказано твърдение на жалбоподателя, сравнението на електрическите крушки, съдържащи се в приложения R8 и R10, с оспорения промишлен дизайн по никакъв начин не може да докаже, че предоставената от встъпилата страна информация относно контекста на оповестяването на по-ранния промишлен дизайн D1 е неточна или невярна.

73 От гореизложеното следва, че доводите на жалбоподателя не могат да поставят под въпрос извършената от апелативния състав проверка на доказателствата, нито по-общо преценките на последния относно изпълнението в настоящия случай на условията, предвидени в член 7, параграф 2, букви а) и б) от Регламент № 6/2002.

74 Следователно втората част от единственото основание трябва да се отхвърли.

75 Предвид всичко изложено по-горе, тъй като единственото основание на жалбоподателя не е основателно, жалбата следва да бъде отхвърлена в своята цялост.

По съдебните разноски

76 По смисъла на член 134, параграф 1 от Процедурния правилник на Общия съд загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.

77 Тъй като е проведено съдебно заседание и жалбоподателят е загубил делото, той трябва да бъде осъден да заплати съдебните разноски в съответствие с искането на EUIPO и на встъпилата страна.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (втори състав)

реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда Lidl Vertriebs GmbH & Co. KG да заплати съдебните разноски.

Marcoulli Valasidis Spangsberg Grønfeldt

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 12 март 2025 година.

Подписи